

شيعری لاواندنه وه (الثناء) له ئەدەبىياتى كۆن و نوێى كوردى مېژووويه كى دوور و درېژى ههيه، ئيمه گه لىك تىكستى شيعرى ناسراومان ههيه، ههلبهت، ئەم لايه نهش ئەدەبىياتى نووسراو و ميللى و فۆلكلۆرىش دهگرېته وه، شيعرى لاواندنه وه به وه ناسراوه: قهسىده به كه سه رشاره، يان پره له عاتيفه و ههستى رۆمانتىكى و جوړىك له خه مبارى كه وهك سيمايه كه بو ههسته رۆمانتىكييه كه. زياترېش شاعير باس له ژيانى تايه تى خۆى دهكا (Personnelle)، واته ناوه رۆكى قهسىده كه پتوه ندى به خۆيه وه ههيه و شاعير كه سېك ده لاوتنېته وه، ئەوكه سه ده شى ده زگيران، يان كور، يان كچ، يان كه سىكى زۆر نزيكى بى، پيشاندا نى ههستى له دهستچوون، لپره وه لاواندنه وه وهك ديارده به كى دهروونى هه لكه وتىكى تايه تى وه ده گرى، ئەويش برىتيايه له ژياندنه وه و هپنانه وه دنيا، ئەمهش له ئەدەبىياتدا به وینهى شيعرى و چينىكى ناياب ده كرى، ئەم چينيه توانا و به هره و خه يالىك، يان چرپوونه وه به كى عاتيفى و هونه رى ده وى كه م له شاعيران توانيو بانه له م بواره قهسىدهى جوان بنووسن، به لام ئيمه كۆمه لىك نموونهى نايابمان ههيه له ئەدەبىياتى نووسراو و ميللى و فۆلكلۆرى. هه ره ناسراوترين قهسىده له شيعرى كۆنى كوردى، قهسىدهى (گلكۆى تازهى له يل)ى ئەحمه د به گى كۆماسى-يه «كه هه ندىك به هى ئەحمه د به گى ده ربه ند فه قه ره-ى له قه له م ده دن»

قهسىده كه به م به يته ده ست پى ده كا:

گلكۆى تازهى له يل
گلكۆى تازهى له يل

شيعرى لاواندنه وه – ELEGIE

د. موحسين ئەحمه د عومه ر
 (زانكۆى سه لاهه دين- كۆليژى زمان)

نارۆشیم وهسه ر کلکۆزی تازهی لهیل

بێ گومان له ئەدهبیاتی میللی و فۆلکلۆریش نمونە ی
له م جوۆره ههیه و له لای (وهلی دیوانه) و داستان و
به یته کانی خوۆشه ویستی و قاره مانێ-یش ئەم تێمه
دهدۆزیتته وه.

له ئەدهبیاتی هاوچه رخ ده توانین دیوانی (شیوهن و
فرمیستک) ی گۆران به هه موو قه سیده کانی به نمونە ی
شیعری لاواندنه وه ی نوێ و نایاب له قه لئه م بدهین، به لām
له ناو ئەم کۆمه لئه شیعره ی گۆران هه ردوو قه سیده ی
(شیوهنی گولاله) و (گولئی که مخایه ن) له م رووه وه به
پله ی یه که م بێن، چونکه ئەم هه سته ی سه ره وه به
شێوازیکه ی بڵندی هۆنینه وه ی هونه ری ته عبیری لی
کراوه، شاعیر جیهانیکی ناویزه ی دروست کردوو که
سنوره کانی له ده ست چوونی تاکه که سێک ده بری و وه ک
کیشه یه کی وجوودی و زه مه نی مرۆف پیشانی ددها،
خوینەر له گه ل خویندنه وه ی هه ست ده کا ئەو که سه ی
له ده ست چوو زۆر له خوێ نزیکه. ئەم دیارده یه له هه موو
ئەم نمونه شیعریا نه ی لی ره ناویان ها تووه به ده ست
ده که وێ.

له ئەدهبی جیهانی ناسراوترین قه سیده، قه سیده ی
(ده ریاچه ی) (لامارتین) ه، که له کۆمه لئه شیعره ی
(رامانه کان- Meditations) بلا و بووه ته وه، بێجگه
له مه ئەم کۆمه لئه شیعره قه سیده ی له م جوۆره ی زۆر تێدا یه
که له سالی ۱۸۲۰ بلا و بووه ته وه، به لām ناسراوترینیان
ئەم قه سیده ی سه ره وه یه. (لامارتین) له م قه سیده
به ناویانگه، له کاتیکی دیاریکراو ژوانی له گه ل ده زگیرانه
تازه که ی هه یه، شوینی به یه ک گه یشتنیا ن به پیتی
رێکه وتنی پێشوو، بریتیه له لیواری ده ریاچه ی
بورژۆی، له کاتی دیاریکراو (لامارتین) له لیواری
ده ریاچه ئاماده یه، به لām (لامارتین) وێرای خه م و په ژاره
و سۆزیکه ی زۆر بۆ کچه نه خوۆشه که ی (ژولی) که له سه ره
مه رگه له م شوینه ئاماده ده بێ، سه ره نجام ده زگیرانه که ی
به هێچ شیوه یه ک ناگا، دوا جار ئەم هه سته که وه ک له
ده ستچوون وایه، له گه ل له ده ستچوونی کچه نه خوۆشه که ی
تێکه لی یه کتر ده بن و شاعیر ده ردی دلی خوێ له رێگای
به کارهێنانی کۆمه لێک میتافۆری تایبه ت به سه روست،

وه ک ده ریاچه و ئاو و به رد و باو به له م و شه پۆله کانی
ده ریاچه و زه مه ن ده رده بری. له م قه سیده یه مه سه له ی
زه مه ن بایه خیتکی زۆر سه رنج پاکیش وه رده گری، به و
مانایه ی هه موو شتێک تێده په ری، ئەم قه سیده یه ی
(لامارتین)، هه ره که دیوانی (شیوهن و فرمیستک) ی
(گۆران) بریتین له شیعره ی نوێی لاواندنه وه، چونکه له
پرووی کیش و سه روا و هۆنینه وه زۆر جیاوازن له چاو
ئەوانه ی پێش خوێان.

له پرووی میژوو یه وه شیعره ی لاواندنه وه - Elegie، له
ئەدهبی پۆرژئاوا بریتیه له قه سیده یه کی کورت، ئەوسا
«درتیه که ی به قه د شیعره ی غه زه له به و شیوه یه ی له
ئەدهبی کۆنی کوردی هه یه» کیشیکه ی تایبه تی هه یه که
به کی ششی لاواندنه وه (Le distique elegiaque)
ناسراوه، به لām له شیعره ی لاتینی وه ک جوۆره شیعریکه ی
لیریکی ناسراو بوو که پر بوو له عاتیفه ی هه لچووی
شاعیر. له ئەدهبی سه ره ده می کلاسیک بریتی بووه له
جوۆره شیعریکه ی پر له سۆز و هه سته ی خه مباری،
به تایبه تی شادی و ئازاری خوۆشه ویستی، به لām له
ئەدهبیاتی کۆنی یۆنانی هه لکه وتیکه ی دیکه ی هه بوو،
به جوۆره کیشیکه ی دیکه ده نووسرا (...). زیاتر ده بوا یه
سیفه تیکه ی هاندان و رتیه دیی و حیکمه ت و فیترکردنی
هه بی. هه تا سه ده ی سێیه می زایی نی به م شیوه یه درتیه
به خوێ ددها که له لایه ن (کالیماک) و (فیلیتاس)
به کارهاتوو، چونکه بۆ یه که مین جار له لای ئەمانه بۆ
هه سته ی خوۆشه ویستی شاعیر خوێ به کارهاتوو. دواتر
له سه ره ده می رۆمانی، ناسراوترین شیعره ی لاواندنه وه،
له لایه ن (ئۆفید) هه نووسراوه که له (Triste) و
(Pontique)، شاعیر به عاتیفه یه کی ناویزه و سه رشار
له لاواندنه وه باس له مه نفاو دووره ولاتی خوێ ده کا.
لیره وه ده بێ ئامازه به وه بکه یین، که (ئۆفید)، به یه که م
شاعیری په ناهنده له قه لئه م ده ری. (ئۆفید له
سالی ۴۳ پ. ز له دا یک بووه له ۱۷ ز کۆچی دوا یی
کردوو). ئۆفید له لایه ن ده سه لاتنی رۆمانی بۆ ده ره وه ی
ولات دوور ده خریتته وه، دوا ی سی سال ده گه ریتته وه زیدی
خوێ، به لām به عه شق و سۆزیکه ی له راده به ده ر باس له
زیدی خوێ ده کا. شاعیر باس له غه ربی خوێ ده کا که
له ولاتی خوێ غه ربیه و له هه مان کاتدا ولاتی مه نفاش
بۆ ئەو نابێ و هه سته یکی ناجیگیره. ره خه گری فره نسی

سەدەى حەقدەيەم، (نيكۆلا بوالوو)، كە لەسەردەمى ئەم شىعەرى لاواندەنەو- Elegie زۆر باو بوو، بۆ پيشاندانى مەرجىتكى باشى نووسىنى ئەم جۆرە شىعەرە دەلتى: (دەبىن تەنيا دلّ لە شىعەرى لاواندەنەو قسە بكا.) لە ئەدەبى توركى سەردەمى رۆمانسى، دەتوانىن قەسىدەى (مەقبەرە)ى شاعىرى توركى و عوسمانى (عەبدولخەق حامد) بەيەكەى لە نمونە جوانەكان دابنپىن، ئەم قەسىدەيە لە لاين (شىخ نوورى شىخ سالىح) كراو تە كوردى و سەرەتاكەى بەم جۆرەيە.

هاوار من چىبەكم، نە جى ما نە يار
هەر دلّ ما يەو، پەردە و تازار
ئىستە لىرە بوو، لە دەستەم بەر بوو
لە ئەزەلەو، هات بۆ ئەبەد چوو.

گۆران لە قەسىدەى (شىوئەنى گولالە) بەم جۆرە دەلتى:
كچم، ما يەى ژيانم، يادگارى
شەبابم، نۆيەرەى شىرىنى دارى
غەرامى كەم دەوامى عومرى لاویم
دلّوبى خوتىنى كەرمى تاگراویم!

هەر وەها لە قەسىدەى (گوللى كەمخايەن) دەلتى:
لە بەرەبەيانى شەباب و جوانىيا ئەى گول
گوللى گەشى پەمەيى وەك ستارە پەشنگدار!
لە خەندەتا ئەگەر جىلوەيى تولووعى بەهار
لە نەغمەتا مەلى خوتىندن ئەهاتە سۆزىش و كول!